

Mia i Luc

En un petit poble de platja, hi vivien la Mia i en Luc, un germà gran molt juganer. La Mia i en Luc eren inseparables, però de vegades es barallaven i es feien mal. La veritat és que en Luc, tot i que estimava molt la seva germana, sovint se sentia frustrat perquè la Mia sempre volia fer les coses a la seva manera. Ell volia construir castells de sorra grans i forts, mentre que la Mia preferia recollir petxines i dibuixar a la sorra. Això provocava petites disputes entre ells, ja que cadascun volia imposar la seva manera de jugar.

Una nit, quan la Mia estava al llit, va aparèixer un ratolí molt especial anomenat Biel. Aquest ratolí màgic li va dir a la Mia que havia sentit els seus desitjos i que estava aquí per ajudar-la a trobar la pau amb en Luc.

La Mia va somriure emocionada i va preguntar a Biel com podia aconseguir-ho. Biel li va explicar que havia de trobar tres objectes màgics repartits per tot el poble de platja. Amb aquests objectes, podria llençar un encanteri que portaria la pau i l'harmonia entre ella i en Luc.

La Mia va acceptar el repte amb determinació, ja que volia molt millorar la relació amb el seu estimat germà. Va comprendre que les

seves petites disputes eren fruit de la seva diferent manera de veure les coses, i que calia trobar una solució per entendre’s millor.

Amb la determinació brillant als seus ulls, la Mia va posar-se en marxa per trobar els objectes màgics. La primera tasca era trobar la petxina de la pau, una cloïssa màgica que només es trobava en un racó secret de la platja. La Mia va recórrer la sorra buscant entre les roques fins que finalment va trobar el lloc amagat.

Quan va arribar, va veure la petxina de la pau, brillant amb una llum suau. Amb delicadesa, la Mia va recollir la petxina i va continuar amb la seva missió. La segona tasca era trobar l’estrella de la concòrdia, una estrella màgica que brillava en el cel només una nit a l’any.

La Mia va seguir les instruccions de Biel i va anar cap a la platja, mirant cap al cel amb esperança. I, en una nit especial, va veure l’estrella de la concòrdia que il·luminava el seu camí amb una llum suau i tranquil·la. Amb l’alegria al cor, la Mia va recollir l’estrella i va continuar la seva cerca.

La tercera i última tasca era trobar el calamar de la comprensió, un petit animal màgic que viu en les profunditats del mar. Sense dubtar-ho, la Mia es va endinsar en les aigües cristal·lines del mar i va buscar el calamar amb determinació.

Després d’un temps de recerca, va veure el petit calamar brillant en les profunditats del mar. Amb una respiració profunda, la Mia va agafar el calamar i va emergir de les aigües amb el seu tresor. Amb tots els objectes màgics a la seva possessió, la Mia es va dirigir cap a casa.

Quan va arribar, en Luc l’esperava amb una mirada curiosa. La Mia li va explicar tot el que havia passat i com havia recollit els objectes

màgics per aconseguir la pau entre ells. Amb una gran emoció, la Mia va llençar l'encanteri, i un llum màgic va omplir la seva habitació.

En Luc i la Mia van mirar-se els ulls i van sentir una profunda pau i comprensió entre ells. Ja no volien barallar-se ni fer-se mal. En comptes d'això, van decidir abraçar-se i prometre's ajudar-se mútuament i estimar-se sempre.

Biel, observant des de lluny, va somriure satisfet. La seva missió estava complerta, i la pau i l'harmonia havien tornat a regnar al poble de platja. La Mia i en Luc van viure feliços per sempre més, gràcies a la màgia de la pau i la comprensió.